

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 09. apríla 2014 v Bratislave v trestnej veci obvinenej **L. P., rod. D.**, pre zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák. a iné, o sťažnosti obvinenej proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica z 27. marca 2014, sp. zn. Tp 13/2014, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 Tr. por. napadnuté uznesenie **s a z r u š u j e** v celom rozsahu.

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica uznesením z 27. marca 2014, sp. zn. Tp 13/2014, podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol žiadosť obvinenej L. P., rod. D., nar. X., t.č. v Ústave na výkon väzby Košice, o prepustenie z väzby na slobodu. Zároveň podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. neprijal jej písomný sľub a podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. neuložil nad ňou ani dohľad probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu (všetkým jeho výrokom) podala obvinená L. P., rod. D. ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú však ku dňu rozhodnutia tunajšieho súdu bližšie písomne nezdôvodnila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne zistiac, že sťažnosť je prípustná a bola podaná oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, postupom v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľka podala sťažnosť, ako aj konanie týmto výrokom predchádzajúce, pričom dospel k takému záveru, že podaná sťažnosť je **dôvodná**.

Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa PPZ, Úradu hraničnej a cudzineckej polície, Národnej jednotky boja proti nelegálnej migrácii, Oddelenia operatívnej činnosti a vyšetrovania Západ z 08. novembra 2013, sp. zn. UHCP-7/NJ-Z-2013, bolo podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vznesené obvinenie o.i. aj L. P. pre pokračujúci zločin porušovania predpisov o obehu tovaru v styku s cudzinou podľa § 254 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, písm. i/ Tr. zák., za prečin porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, písm. i/ Tr. zák., za zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák., a to na skutkovom základe tam uvedenom.

Obvinená L. P. bola (i spolu s inými spoluobvinenými) do väzby vzatá uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Košice I z 10. novembra 2013, sp. zn. OTp 91/2013, a to z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. s tým, že táto jej začala plynúť 08. novembra 2013 o 7.20 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice. Proti danému rozhodnutiu obvinená sťažnosť nepodala.

Uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 03. marca 2014, sp. zn. VII/2 Gv 16/14/1000-18, bola podľa § 21 ods. 3 Tr. por. (per analogiam), s poukazom na § 18 ods. 1 Tr. por. a § 230 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. por. spojená na spoločné konanie trestná vec obvinenej M. B. a spol., týkajúca sa korupčných trestných činov, s trestnou vecou obvineného O. S. a spol., kde figuruje ako obvinená aj L. P., s tým, že spoločné konanie bude ďalej vedené na Úrade špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pod sp. zn. VII/2 Gv 16/14/1000.

Vzhľadom na vyššie uvedené spojenie vecí došlo následne 10. marca 2014 zo strany Okresného súdu Košice I k odstúpeniu **jemu skôr doručenej žiadosti** obvinenej L. P. o prepustenie z väzby na slobodu (v tejto obvinená v podstate iba citovala príslušné zákonné ustanovenia a navrhla väzbu nahradiť predloženým písomným sľubom, aj za prípadného uloženia ďalších obmedzení alebo povinností uvedených v § 82 ods. 1 Tr. por.) Špecializovanému trestnému súdu, ktorý po vypočutí obvinenej o nej rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po predložení mu veci na rozhodnutie o podanej

sťažnosti preskúmal predložený spisový materiál a zistil vážne procesné pochybenie, majúce za dôsledok potrebu zrušenia napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu, keďže toto nebolo vydané zákonným sudcom (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky).

V súlade s § 3 ods. 3 veta prvá zákona č. 757/2004 Z.Z o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov je zákonným sudcom sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci.

Problém konkrétne spočíva v tom, že konajúci Špecializovaný trestný súd nie je súdom príslušným na konanie o podanej žiadosti obvinenej L. P., a to z nasledovných dôvodov :

Podľa § 24 ods. 1 Tr. por. úkony pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní vykonáva súd, ktorý by bol príslušný na konanie o obžalobe; ak je takých súdov viac, úkony vykonáva súd, v ktorého obvode je činný prokurátor, ktorý podal príslušný návrh.

Podľa § 14 Tr. por. pôsobnosť Špecializovaného trestného súdu sa vzťahuje na

- trestné činy prijímania úplatku podľa § 328 až 331 Trestného zákona (písm. e/),
- trestné činy podplácania podľa § 332 až 335 Trestného zákona (písm. f/),
- trestné činy súvisiace s trestnými činmi uvedenými v písmenách a/ až k/ alebo l/, ak sú splnené podmienky na spoločné konanie (písm. m/).

Podľa § 18 ods. 1 Tr. por. o všetkých trestných činoch toho istého obvineného a proti všetkým obvineným, ktorých trestné činy spolu súvisia, sa môže vykonať spoločné konanie, ak to zrejme nebude brániť ukončeniu veci v primeranej lehote.

Podľa § 18 ods. 4 Tr. por. ak je osoba podliehajúca pôsobnosti okresného súdu súčasne stíhaná pre iný trestný čin, ktorý vecne súvisí s trestným činom, na ktorý sa vzťahuje právomoc Špecializovaného trestného súdu, Špecializovaný trestný súd vec prejedná a rozhodne, aj pokiaľ ide o súvisiaci trestný čin. Ináč sa ustanovenie odseku 1 v pomere medzi okresným súdom na jednej strane a Špecializovaným trestným súdom na druhej strane nepoužije.

Najvyšší súd k tomu v prvom rade poznamenáva, že v zmysle vyššie citovaných

ust. § 18 Tr. por., týkajúcich sa vykonanie spoločného konania, môžu analogicky postupovať tiež orgány činné v trestnom konaní počas prípravného konania.

Ďalej je treba uviesť, že kým ust. § 18 ods. 1 Tr. por. v podstate všeobecným spôsobom upravuje **možnosť** vykonať spoločné konanie v prípade viacerých trestných činoch, ktoré spolu súvisia, či už subjektívne - osobe obvineného, alebo objektívne - vo veci (resp. nie je vylúčená ani kombinácia subjektívnej a objektívnej súvislosti) za podmienky, že to nebude brániť ukončeniu veci v primeranej lehote, ust. § 18 ods. 4 Tr. por. predstavuje istú modifikáciu pre prípad, že „proti sebe“ stoja **okresný súd na jednej strane a Špecializovaný trestný súd na strane druhej.**

Z ust. § 14 Tr. por. v spojitosti s ust. § 18 ods. 4 Tr. por. vyplýva, že pôsobnosť Špecializovaného trestného súdu je daná okrem trestných činov taxatívne uvedených v § 14 písm. a/ až l/ Tr. por. i v prípade trestného činu (činov) toho istého obvineného vecne súvisiaceho (súvisiacich) s niektorým z trestných činov patriacich do pôsobnosti Špecializovaného trestného súdu. Ide tu o obligatórne spoločné konanie vykonávané Špecializovaným trestným súdom o **vecne súvisiacich trestných činov obvineného, keď aspoň jeden z týchto trestných činov je v pôsobnosti Špecializovaného trestného súdu** (§ 14 písm. a/ až l/ Tr. por.).

Veta druhá ust. § 18 ods. 4 druhá veta Tr. por. pritom **výslovne zakazuje iné spoločné konania** vykonávané Špecializovaným trestným súdom, ak by malo ísť o spoločné konanie pre trestný čin patriaci do pôsobnosti Špecializovaného trestného súdu a trestný čin patriaci do pôsobnosti okresného súdu, **aj keby boli dané podmienky spoločného konania podľa § 18 ods. 1 Tr. por.** (t.j. o vecne nesúvisiacich trestných činoch toho istého obvineného, o vecne nesúvisiacich trestných činoch viacerých obvinených, vecne súvisiacich rôznych obvinených).

V prípade pomeru medzi okresným súdom na jednej strane a Špecializovaným trestným súdom na druhej strane zákon teda požaduje na zmieňované spojenie vecí na spoločné konanie tak osobnú ako aj vecnú súvislosť. Špecializovaný trestný súd tak môže viesť spoločné konanie iba v prípade obvineného (obvinených) stíhaných minimálne z dvoch trestných činov, vecne súvisiacich, ak aspoň jeden z nich je v pôsobnosti Špecializovaného trestného súdu (§ 14 písm. a/ až l/ Tr. por.). Vtedy je zo zákona Špecializovaný trestný súd povinný vec prejednať a rozhodnúť, aj pokiaľ ide o tento súvisiaci trestný čin (príp. viaceré

súvisiace trestné činy), inak nespádajúce do jeho pôsobnosti Špecializovaného trestného súdu.

Pokiaľ ide potom o posudzovaný prípad, tu je - ako je zrejmé z vyššie uvedeného – obvinená L. P. stíhaná pre viaceré trestné činy, no ani jeden z nich nespadá do pôsobnosti Špecializovaného trestného súdu (nejde tu ani o jeden z výslovne uvedených trestných činov v § 14 písm. a/ až l/ Tr. por.). K založeniu pôsobnosti Špecializovaného trestného súdu v jej prípade pritom nemôže dôjsť len na základe toho, že niektoré zo spoluobvinených osôb sa dopustili aj iného trestného činu, hoc aj vecne súvisiaceho, spadajúceho do pôsobnosti Špecializovaného trestného súdu (konkrétne M. B. je stíhaná o.i. pre pokračujúci zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., E. K., O. S. a J. B. o.i. pre pokračujúci zločin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.). V takomto prípade neplatí všeobecné pravidlo uvedené v § 18 ods. 1 Tr. por., v zmysle ktorého by na spoločné konanie stačila aj samotná vecná súvislosť trestných činov. Vylučuje to totiž ust. § 18 ods. 4 Tr. por., stanovujúce špeciálnym spôsobom predpoklady pre spoločné konanie v prípade, že „proti sebe“ stoja okresný súd a Špecializovaný trestný súd (§ 14 písm. m/ Tr. por. „...ak sú splnené podmienky na spoločné konanie“).

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunčiáte tohto rozhodnutia. **Je potrebné, aby v súlade s § 2 ods. 6, veta druhá Tr. por. o žiadosti rozhodol zákonný sudca.**

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 09. apríla 2014

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová